

هو المهيمن على من في الأرض والسماء

حمد مقدّس از [ا] راک و عقول ساحت امنع اقدس حضرت مقصود [ب] ا لایق و سزاست، [ج] ر ایامیکه ظلمت عالمرا احاطه نمود [د] ه نار امرشرا بر افروخت و خباء مجدش را بانوار و [ه] هش بیاراست، سراج قدرتشرا از اریاح مختلفه عالم حفظ نمود [و] و آفتاب ظهورشرا سحاب و غمام ستر ننمود [ز] ر [ح] مع احيان به المَلِكُ لله ناطق و [ط] ر قطب امکان بقَدَّ اَتَى الْمَالِكُ مُتَكَلِّمٌ، حواث زمان و اعراض اهل ایران او را از [ث] هاش منع نمود [ج] و از مشیتش باز نداشت، از یمینش علم یفعل ما یشاء مرتفع و از یسارش رایة یحکم ما یرید منسوب، [د] لَتْ عَظْمَتُهُ وَعَلَتْ سُلْطَنَتُهُ وَغَلَبَتْ قُدْرَتُهُ وَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ، یا أفناني یا أبا الحسنِ عَلَيكَ بهائي، بشنو ندای مظلوم را و قلب را از غبار احزان و [ا] ه باب ذکر الهی مقدّس [ب] ار، اگر چه مصیبت و [ج] ه عظیم است و لکن صبر و اصطبار عند الله اعظم إِنَّهُ هُوَ الصَّبَّارُ وَأَمَرَ عِبَاءَهُ بِالصَّبْرِ الْجَمِيلِ، إِنَّا ذَكَرْنَا أَفْنَانِي الَّذِي صَعَدَ إِلَى اللَّهِ بِمَا مَآجَ بِهِ بَحْرُ الْغُفْرَانِ وَهَطَلَتْ أَمْطَارُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْغُفُورِ الْكَرِيمِ، حِينَ صُعُوقِهِ زَيْنَةُ اللَّهِ بِطِرَازِ الْغُفْرَانِ فَضْلاً مِنْ عِنْدِهِ وَهُوَ الْفَضَالُ الْقَدِيمُ، منتسبین طراً را از قبل مظلوم ذکر نما و بصبر و اصطبار وصیّت کن، امروز روز ذکر و ثنا و خدمت امر است، باید اولیا مخصوص افنان بتبلیغ امر الله و ارتفاع کلمه مشغول باشند، از قلم اعلی [ب] ر باره افنان نازل شده آنچه که بدوام اسماء و صفات الهی باقی و پاینده است باید اینمقام اعلی را حفظ نمایند چه که نفوس غافله بانواع مختلفه [ب] ر کمینگاه مترصدند که کلمه القا نمایند و از صراط مستقیم و نبا عظیم عبا [ب] را منحرف سازند، ایکاش از اصل امر مطلع میبودند [ب] ر رَبِّكَ يَعْلَمُ وَيَسْتُرُ وَهُوَ السَّتَّارُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ، عالم کتابیست مبین [ب] ر هر حین اسرار خو [ب] را ذکر میکند و مینماید لذا حوا [ب] ثش اهل بصر و اصحاب منظر اکبر را از ما [ا] ر [ب] ه الله باز نمیدار [ب] ، باید آنجناب با کمال روح و ریحان علی ما ینبغی قیام نمایند، از بعد احدی آگاه نه سوف یتظهر ما یسرک و یقرّبک و یعرّفک ما کان مسئوراً عن الأبصار، [ب] ر امور ظاهره حکم مشورت از قلم اعلی ظاهر و بعد متوکلاً علی الله بآن متمسک و مشغول، اذا فُزْتُ بِكِتَابِي وَوَقَدْتُ مِنْهُ عَرَفَ عِنَايَتِي قُلْ إِلَهِي لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَلَكَ الشُّنَاءُ بِمَا ذَكَرْتَنِي فِي سَجْنِكَ الْأَعْظَمِ

أَمَامَ وَوَه الْعَالَمِ وَالْكَ الْبِهَاءِ بِمَا كَشَفْتَ لِي مَا سَتَرْتَهُ عَن أَكْثَرِ خَلْقِكَ، أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ
الْوُؤُؤُ وَمَالِكَ الْغَيْبِ وَالشُّهُؤُؤُ بِأَمْوَاجِ بَحْرِ عَطَائِكَ وَأَنْوَارِ شَمْسِ ظُهُورِكَ بِأَنْ تُقَدِّرَ
لِي مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَيُطَهِّرُنِي عَمَّا لَا يَنْبَغِي لِأَيَّامِكَ ثُمَّ اغْفِرْ لِي
بِجُؤُؤُكَ وَكَرَمِكَ، أَيَّرَبِّ تَرَانِي مُقْبِلًا إِلَيْكَ وَمُتَمَسِّكًا بِحَبْلِ عِنَايَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِأَنْ تَفْتَحَ عَلَيَّ
وَأَهِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَبَرَكَتِكَ وَقَدِّرْ لِي خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَى الْوَرَى
وَرَبُّ الْعَرْشِ وَالْثَّرَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.